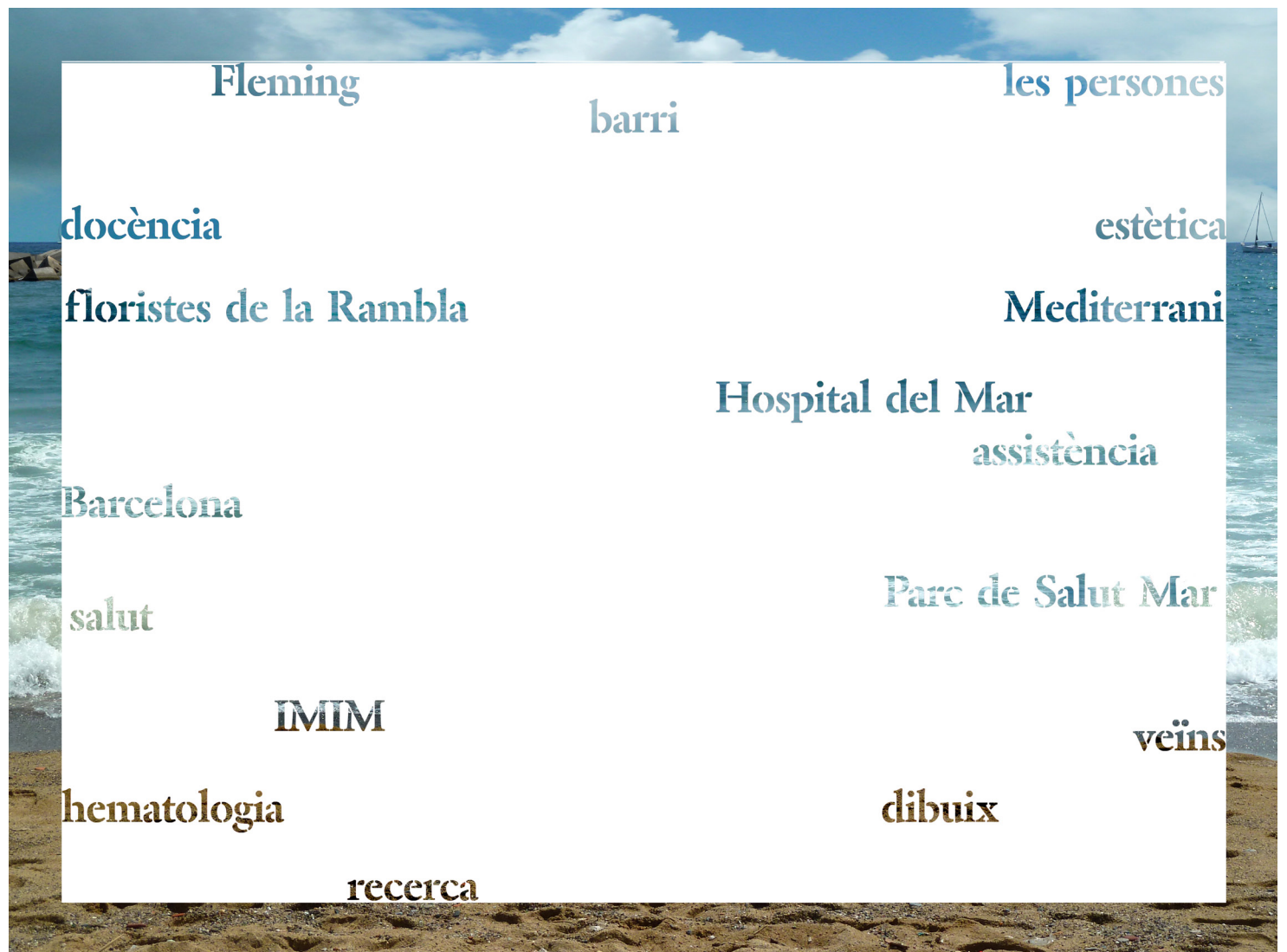

Professor
 Tiziano
 Barbui

“Ways to
 improve Clinical
 Research:
 Observational
 Studies and
 Clinical Trials”

18 de juny a les 13:00 hs
 Sala Josep Marull

Amb motiu de la conferència “Construint ponts entre la Recerca i la Salut” us presentem l’obra: “Recerca i el mar de fons...” de Salvador Juanpere. L’obra consta de dues impressions superposades, una de les quals duu troquelades amb làser paraules que deixen entreveure la imatge de fons: el mar davant de l’Hospital. Estampa digital Giclée sobre paper Hahnemühle Matt Fibre 200 gr. 67x50 cms. 2015

Presentació Cicle de conferències

L’Hospital del Mar va ser el primer del nostre país a dotar-se d’un Centre de Recerca situat en un edifici annex dissenyat de manera específica per aquest propòsit.

L’Institut Hospital del Mar d’Investigacions Mèdiques (IMIM) va inaugurar-se el juliol de 1948, sota la direcció dels doctors Jordi Gras i Amadeu Foz, amb una sèrie de conferències impartides per Sir Alexander Fleming que l’any 1945 havia rebut el Premi Nobel de Medicina pel descobriment de la penicil·lina.

La creació de l’IMIM va significar una declaració d’intencions: posar la recerca al servei de la salut. Ha passat més de mig segle i la nostra Institució ha anat desenvolupant-se sense oblidar mai que l’únic sentit de la seva existència és el servei als ciutadans.

El Parc de Salut MAR s’ha configurat amb tres vocacions fonamentals: l’atenció als malalts mitjançant un conjunt de dispositius que abracen tot l’espectre de l’atenció sanitària, la docència de les Ciències de la Salut i de la Vida -en el nostre entorn es formen al voltant de 2500 estudiants de medicina, biologia humana, enginyeria biomèdica, infermeria, de formació professional sanitària i 267 residents de 37 especialitats- i la Recerca Biomèdica amb un IMIM que es va integrar en el Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona amb un total de més de 1200 investigadors.

Tot aquest conjunt de centres sanitaris, facultats, escoles i centres de recerca configuren una infraestructura única en el nostre país.

Biografia Salvador Juanpere

Salvador Juanpere (Reus 1953). Va estudiar a la Facultat de Belles Arts de Barcelona, actualment n’és professor Agregat. Escultor proper als corrents conceptuals, els seus dibuixos, escultures o instal·lacions tenen un fort contingut formal i poètic i són una reflexió sobre el propi procés creatiu, la metodologia de l’escultura i els oficis artístics, tot dins d’un joc d’ironies i de referències metalingüístiques.

Forma part de la generació d’escultors catalans que es donen a conèixer a la dècada dels vuitanta al Saló de Tardor de l’Ajuntament de Barcelona (1982 – 1983) en l’exposició Nova Escultura Catalana (1985), Escultura Ibèrica Contemporànea (1986) i participa en l’exposició L’Avantguarda de l’Escultura Catalana del Centre d’Art Santa Mònica de Barcelona (1989). La seva obra es pot veure en diferents espais públics de Catalunya; Reus, Terrassa, Montornès del Vallès; a Barcelona l’any 2010 instal·la l’obra permanent “Viatge global, viatge local, viatge personal” a l’estació del Metro de Roquetes. Té obra pública a Kouvola (Finlàndia) i Kiongy (Corea del Sud) i forma part de diverses col·leccions públiques o privades com el Museu d’Art Contemporani de Barcelona, la Fundació La Caixa, la Fundació Suñol, la Fundació Vila Casas, la Fundació Art Triangle de Nova York i la col·lecció d’Art del Parlament Escocès, a Edimburg.

Ha exposat individualment a l’Espai 10 de la Fundació Joan Miró, al Palau de la Virreina i la Fundació Vila Casas a Barcelona, al Museu d’Art Modern de Tarragona i a la Real Academia de España, a Roma, i també a nombroses galeries individual i col·lectivament. És guanyador del XXXI Premi Julio Antonio d’Escultura de la Diputació de Tarragona i darrerament ha estat nomenat Soci d’Honor del Centre de Lectura de Reus.

Professor Tiziano Barbui

Tiziano Barbui es va llicenciar en Medicina el 1963 a la Universitat de Pàdua (Itàlia). Va ser assessor en Hematologia a l’Hospital Sant Bartolo a Vicenza i fundador del Departament d’Hematologia de l’Hospital Riuniti de Bèrgamo, on també va ser director des de 1981 fins a 2008.

El Professor Barbui és Director Científic de la Fundació d’Investigació de l’Hospital Papa Giovanni XXIII de Bèrgamo (Itàlia). Ha estat president del Subcomitè de Anticuaugulate Lúpic de la Societat Internacional de Trombosi i Hemostàsia i president de la Societat Italiana d’Hematologia.

Actualment lidera el programa de recerca en WP-9 en Trastorns Mieloproliferatius de la Fundació European-Leukemia-Net i el Grup Italià per a Malalties Hematològiques en Adults (GIMENA, Italian Group for Haematological Diseases in Adults) en cromosoma Philadelphia negatiu en neoplàsies mieloides. És també un dels fundadors del Consorci US-NIH en Trastorns mieloproliferatius.

El Professor Tiziano Barbui ha publicat més de 600 articles científics en prestigioses publicacions especialitzades (total mencions: 18.194) i està entre els 50 millors científics italians segons l’Acadèmia Virtual Italiana. Durant dècades ha contribuït, de manera significativa, en molts camps de l’Hematologia general.

El Professor Barbui ha estat l’investigador principal en diversos assaigs clínics en l’àmbit acadèmic. El 2013, va rebre el premi Jean Bernard atorgat per l’Associació Europea d’Hematologia (EHA) per la seva contribució a l’optimització del diagnòstic, pronòstic i teràpia en neoplàsies mieloides i per establir canals internacionals per a la investigació clínica en Hematologia.